

Començar a dir la veritat

«El desastre hagués estat evitable però ha estat fruit de repetir la mateixa estratègia: tirar la pilota endavant i evitar explicar les coses amb claredat»

L'independentisme va viure aquest dimarts una de les pitjors jornades des de l'inici del procés. L'ajornament del ple d'investidura va fer aflorar la guerra soterrada que des de fa temps mantenen ERC i l'entorn de l'antiga Convergència que, en forma de Junts per Catalunya, passa pàgina dels temps en els quals l'excés de pragmatisme marcaven la seva actuació.

La decisió de Roger Torrent -que lluny de ser una estratègia personal i unilateral reflecteix el que fa dies que apuntava ERC- va ser considerada per Junts per Catalunya i per la CUP com una traïció. El fet que es mantinguessin les manifestacions convocades per l'ANC i els CDR va propiciar l'escena d'independentistes contra independentistes (i amb els Mossos fent servir les porres).

El desastre d'aquest dimarts hagués estat evitable però ha estat fruit de repetir al llarg de procés la mateixa estratègia: tirar la pilota endavant i evitar explicar les coses amb claredat. No cal anar anys enrere i ens podem centrar a partir de l'1 d'octubre. No es va saber explicar què es faria amb el resultat del referèndum, no es va saber explicar perquè es volien convocar eleccions i es va acabar proclamant la independència i, sobretot, es va instar a la gent a celebrar la nova República mentre no es va fer res ni per defensar-la ni tan sols per resistir a l'aplicació del 155.

Bona part de la gent que protestava a les portes del Parlament -legítimament i carregats de raons després de setmanes on l'Estat ha passat el seu corró sense resposta popular- es pensava que si s'hagués forçat una votació s'hagués restituït? Carles Puigdemont. Tanmateix, tota la pressió era per forçar una votació simbòlica que el Tribunal Constitucional hagués anul·lat immediatament.

I després, amb la investidura anul·lada, què haurien fet? Ningú ho explicava però, segurament, alguns dels que més protestaven a dins de la cambra haguessin presentat un candidat alternatiu. Una victòria simbòlica i efímera que hagués comportat una causa penal per desobediència contra la mesa, problemes pels consellers amb llibertat condicional i encara més problemes pels presos que porten tres mesos a Estremera i Soto del Real. La situació no és gens fàcil però més d'hora que tard s'haurà de començar a dir sempre la veritat a la gent més enllà de missatges robats de manera barroera (<https://www.naciodigital.cat/noticia/147653/jo/ja/estic/sacrificat/missatges/mobil/puigdemont/comin/esbomba/telecinco>) .